

Başım Eğik Dilim Suskun Gözlerim Dolu

— ferman · 29 Mart 2013

Başım eğik, dilim suskun, gözlerim dolu
Öyle bir haldeyim ki:

Şeçemiyorum sağı, solu
Yüreğimde parçalanan hayallerimden arda kalanlar...
Başım eğik, dilim suskun, gözlerim dolu.

Bedenim buz gibi, yüreğim yangın yeri
Karanlık köşelerde bir başımayım
Kendi kendime anlamsız sorular soruyorum
Ağlamaktan artık kalmamış gözlerimin feri
Boş gözlerle etrafa bakıyorum
Bakıp bakıp duruyorum:
Başım eğik, dilim suskun, gözlerim dolu.

İnsan içine çıkamaz oldum
Aynalar bana düşman
Yaklaşmaya cesaret edemiyorum
Dünyada aydınlık istedim, hep karanlık buldum
Gitmek istiyorum, gidemiyorum
Neden diye soruyorum?
Neden?
Cevap bulamıyorum, başım ellerimin arasında
Öylece duruyorum:
Başım eğik, dilim suskun, gözlerim dolu

Zamanında gönül ağacıma kazıdığım isimler
Şimdi düştüler yerlerinden birer birer
Dertlerim bana yetmiyormuş gibi
Bir de yediğim bu darbeler
Sevdiğini zannettiğim insanlar, beni karanlığa atıp gittiler.
Ve ben öyle kalakaldım:

Başım eğik, dilim suskun, gözlerim dolu
Öyle bir haldeyim ki:

Şeçemiyorum sağı, solu

yavuz ferman